

r.-ye 'elmīye dar kašf-e 'oqūbāt-e oxravīye

زنوزی، عبدالله بن بیرمقلی بابا خان، - ۱۲۵۷ قمری
zonūzī, 'abd-ol-lāh ebn-e bayramqolī bābā xān (- 1841)

اهدا به: علی شاه ظل السلطان.

تاریخ تالیف: ۱۲۳۹ق

مؤلف می گوید: در محضر علی شاه ظل السلطان بودم از من سؤال کردند: آیا تعذیب جناب اقدس الهی بندگان را به عذاب اخروی مانند تعذیب سلطان ظاهری به دو قسم است که یکی از راه غیظ و غضب است و دیگری از راه انتقام و دادخواهی بدون غضب، و یا آنکه منحصر در قسم آخر است. صورت مسأله را قلمی نمایند که عند الحاجه حجت شود. او می گوید پس از طرح این سؤال این رساله را در جواب آن پرداختم. زنوزی در این رساله جوابیه خود بیشتر تکیه بر شق دوم از عقوبت می کند.

آغاز: بسمله، حمد و ثنای نا محدود واجب الوجود پیرا سزاست که دامن کبریای جلالش از لوٹ تغییر و زوال منزه.

انجام: که باین تفصیل و بیان و باین بسط و تبیان در غیر این وجیزه نخواهی رفت.

[دنا ۸۰۷/۵؛ فهرستواره متزوی ۲۲۳/۹]

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN.

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۶۸۰

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: محمد باقر جهرمی شیرازی، تا: پنجشنبه ۲ رجب

۱۲۳۹ق؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج قرمز، ۳۱گگ، ۱۱ سطر

(۱۰/۵×۵/۵)، اندازه: ۱۰/۵×۱۰/۵سم [ف: ۲ - ۱۷۹]

● الرسالة العلیة فی الاحادیث النبویة / حدیث / فارسی

ar.-r.-ol 'ellīye fe-l ahādīs-en nabavīye

کاشفی، حسین بن علی، - ۹۱۰ قمری

kāšefī, hoseyn ebn-e 'alī (- 1505)

اهدا به: عبدالله نقشبندی و برای ابوالمعالی علی مختار نسابه عییدی

تاریخ تالیف: ۸۷۵ق

کتابی است بسیار مفید و آموزنده، شامل اصول دین، عبادات، مکارم اخلاق و محاسن عادات با استناد به آیات کریمه و احادیث شریفه، امثال و حکم و ابیات و حکایات، در هشت «اصل» و هر یک با پنج «وصل»: ۱. توحید و ایمان و اسلام و نعت ذکر اولیاء؛ ۲. عبادات؛ ۳. فضایل قرآن و وردها؛ ۴. مکارم اخلاق و فضایل انسانی؛ ۵. اوصاف رذیه و رذایل اخلاقی؛ ۶. سلطنت و امارت ارباب علم و اصحاب ثروت و پیشه‌وران؛ ۷. ازمنه و امکانه و البسه و اطعمه و اشربه؛ ۸. احادیث متفرقه.

آغاز: الحمد لله الذی زین سماء شرف السیادة بأنوار آثار السید السند الامین و جعل مصابیح احادیثه العالیة مطلع انوار شمس الملة و السیادة و الدین ... اما بعد به فحوای این حدیث شریف ...

تریاقی، ۱۱گ (۱۸۳-۱۹۳)، قطع: ربعی [ف: ۱۵ - ۴۱۰۵]

تهران؛ مفتاح؛ شماره نسخه: ۲۲/۱۱

خط: نستعلیق، کا: عماد الدین حسینی، تا: قرن ۱۱ [نشریه: ۷-۲۲۲]

سه رساله العلم الالهی < علم الله تعالی

سه رساله علمیه < علم امام

● رساله علمیه = علم الله تعالی / فلسفه / عربی

r.-un- ilmīya = ilam-ul-lāh-i-ta'ālā

مرندی، علی اکبر بن معصوم، ق ۱۳ قمری

marandī, 'alī akbar ebn-e ma'sūm (- 19c)

به دستور استادش «سمی نبی الله محمد» که بایسی نامش محمد باشد. درباره علم و علم خداوند، در آنچه از سخنان آن استاد بهره برده بود، با دید شیخیان با سربندهای «فصل» بی شماره: فصل فی اقوال العلماء (در تعریف علم و علم پروردگار)، فصل اذا عرف اضطراب الاقوال و تشتت الاحوال فی بیان علم الله، فاذا ذکر ما هو حقیقة الحال، فصل فلیعلم اولاً ان التکلم فی الذات لیس من مذهب آل محمد. فصل فلیعلم ان کل مدرک بفتح الراء حقیقة و هو هو. (احمد متزوی)

آغاز: الحمد لله الذی عجز الاوهام ان تنال لد وجوده، و حجب العقول ان تخیل ذاته و تقدس فی ان تدرک ... و بعد، فیقول العبد الحقیر المتعرف بالقصور علی اکبر بن معصوم بن علی اکبر المرندی.

انجام: و هی ذات الانوار فی جمیع الدیار و صلی الله علی محمد و آله الاطهار و شیعتهم الابرار و لعنة الله القهار علی اعدائهم الفجار مادام اللیل و النهار. قد حصل الفراغ من تصنیف هذه الرسالة فی قرية لنجر فی يوم الاحد من شهر ربیع الثانی فی سنة ۱۲۹۷ق. حامداً مصلياً مستغفراً.

تهران؛ دائرة المعارف؛ شماره نسخه: ۲۰۱۵/۱-عکسی

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق شکسته تحریری، کاتب = مؤلف، تا: یکشنبه ربیع الثانی ۱۲۹۷ق، جا: لنگر کرمان؛ با یادداشتی که بایستی از همان استاد باشد که به وی دستور نگارش را داده است: «ماشاء الله بسیار خوب نوشته‌اید، همه اش را مطالعه نکردم، قدری از اوایل را نگاه کردم بسیار خوب نوشته‌اید» (ص ۷۱)، در انجامه تاریخ به پایان رسیدن یکشنبه ربیع الثانی ۱۲۹۷ق آمده، با خط خوردگی‌هایی از نگارنده؛ ۷۰ص (۲-۷۱) [عکسی ف: ۱-۲۶۸]

سه رساله العلوية < شرح حدیث الاسماء

● رساله علمیه در کشف عقوبات اخرویه / کلام و

اعتقادات / فارسی

01 Kasım 2019

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد شانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

DIA 276254

جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۱/۲۰۱۲